REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1079 AL COMISIEI

din 24 iunie 2021

de stabilire a unor norme detaliate pentru punerea în aplicare a anumitor prevederi ale Regulamentului (UE) 2019/880 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea și importul bunurilor culturale

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/880 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind introducerea și importul bunurilor culturale ([1]), în special articolul 3 alineatul (6), articolul 4 alineatul (12), articolul 5 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (2),

întrucât:

(1) Pentru a pune în aplicare în mod corespunzător Regulamentul (UE) 2019/880, este necesar să se stabilească norme specifice pentru instituirea unui sistem de eliberare a licențelor de import pentru anumite categorii de bunuri culturale enumerate în partea B din anexa la regulamentul respectiv.

(2) De asemenea, este necesar să se stabilească norme privind un sistem de declarații ale importatorilor pentru categoriile enumerate în partea C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880.

(3) În plus, este necesar să se stabilească norme privind excepțiile de la cerințele pentru obținerea unei licențe de import sau pentru prezentarea unei declarații a importatorului în anumite condiții.

(4) Este oportun ca păstrarea în condiții de siguranță a bunurilor culturale care sunt expuse unui risc iminent de distrugere sau pierdere într-o țară terță să se facă în refugii din Uniune, pentru a le garanta siguranța, menținerea în bună stare și returnarea în condiții de siguranță atunci când situația o va permite. Pentru a se asigura faptul că bunurile culturale care au fost încredințate pentru păstrarea în condiții de siguranță nu sunt deturnate în Uniune și introduse pe piață, refugiile trebuie să fie supravegheate sau exploatate de entități publice, iar bunurile culturale trebuie să rămână sub supravegherea lor directă în orice moment.

(5) Bunurile culturale încredințate pentru păstrarea în condiții de siguranță într-un refugiu dintr-un stat membru trebuie plasate sub regimuri vamale adecvate care să le garanteze depozitarea pentru o perioadă nedeterminată, și trebuie stabilite măsuri în cazul în care se preconizează că situația de risc din țara terță va persista dincolo de viitorul previzibil. Pentru a se permite publicului larg să beneficieze de prezența temporară a acestor bunuri culturale pe teritoriul Uniunii, este oportun să se autorizeze expunerea acestora în spații exploatate de aceeași entitate care exploatează refugiul în cauză, sub rezerva acordului prealabil al țării terțe și, în cazul în care bunurile au fost plasate sub regim de antrepozit vamal, a unei autorizații prealabile din partea autorităților vamale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Mutarea bunurilor în spații de expoziție trebuie permisă numai dacă se poate garanta siguranța și menținerea în bună stare a acestora.

(6) Derogarea de la obligația de a obține o licență de import sau de a depune o declarație a importatorului la vamă în cazul admiterii temporare a bunurilor culturale în scopuri educaționale, științifice, de conservare, de restaurare, de expoziție, de digitalizare, de artă a spectacolului, de cercetare efectuată de instituții academice sau de cooperare între muzee sau instituții similare trebuie să fie stabilită astfel încât să se asigure faptul că bunurile culturale sunt utilizate exclusiv în aceste scopuri. Entitățile și instituțiile din sectorul public sunt considerate demne de încredere în ceea ce privește utilizarea bunurilor culturale importate temporar; prin urmare, este oportun ca acestora să li se solicite numai înregistrarea în sistemul electronic. Este oportun, de asemenea, ca instituțiile sau entitățile de drept privat sau de drept public și privat să poată beneficia de derogare, cu condiția ca înregistrarea lor în sistemul electronic să fie confirmată ulterior de autoritatea competentă. Această derogare trebuie totodată să fie implementată într-un mod care să asigure faptul că aceleași obiecte care au fost admise temporar vor fi cele reexportate la încheierea procedurii și că autoritățile vamale pot identifica cu ușurință entitățile beneficiare cu ajutorul sistemului electronic centralizat.

([1]) JO L 151, 7.6.2019, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(7) Pentru a se asigura trasabilitatea bunurilor culturale admise temporar cu derogare de la cerința privind licența de import sau declarația importatorului în temeiul articolului 3 alineatul (4) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2019/880, este oportun să se stabilească norme privind descrierea bunurilor care trebuie încărcată în sistemul electronic menționat la articolul 8 din regulamentul respectiv.

(8) Pentru aplicarea corectă a articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/880 și pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă și a se evita utilizarea abuzivă a derogării de către puncte de vânzare permanente, cum ar fi casele de vânzare prin licitație, magazinele de antichități și galeriile de artă, târgurile de artă comerciale trebuie să îndeplinească anumite condiții în ceea ce privește durata, scopul și accesibilitatea lor pentru publicul larg, precum și publicitatea făcută acestora.

(9) Pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/880 privind licențele de import, sunt necesare norme care să reglementeze întocmirea, depunerea și examinarea cererilor, precum și eliberarea și valabilitatea licențelor relevante, cu ajutorul sistemului electronic centralizat.

(10) Pentru a se preveni utilizarea neregulamentară a unei licențe de import care a fost revocată de o autoritate competentă, în sistemul electronic pentru importul bunurilor culturale menționat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/880 trebuie să se declanșeze o alertă care să atragă atenția autorităților vamale și a autorităților competente din celelalte state membre.

(11) Proveniența legală a unui bun cultural care a fost importat în trecut în Uniune pe baza unei licențe de import a fost deja examinată de o autoritate competentă a unui stat membru. Pentru a se asigura coerența cu această evaluare și pentru a se facilita schimburile comerciale, este oportun ca o nouă cerere de reimportare a aceluiași bun cultural să facă obiectul unor cerințe simplificate.

(12) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/880, perioada de 90 de zile în care o autoritate competentă trebuie să decidă cu privire la o cerere de licență de import începe de la data la care autoritatea respectivă primește o cerere completă. Pentru a se asigura egalitatea de tratament și prelucrarea expeditivă a cererilor de licență, în cazul în care se consideră că sunt necesare informații suplimentare față de cele transmise de solicitant împreună cu cererea electronică pentru a demonstra legalitatea exportului, este necesar ca perioada de 90 de zile să înceapă numai din momentul în care solicitantul a transmis informațiile suplimentare solicitate prin încărcarea acestora în sistemul electronic. Întrucât solicitantului îi revine sarcina probei pentru a demonstra legalitatea exportului, în situația în care informațiile suplimentare solicitate nu au fost transmise autorității competente în termenul stabilit, cererea trebuie respinsă ca fiind incompletă.

(13) Pentru a se împiedica introducerea în Uniune a unor bunuri culturale exportate ilegal dintr-o țară terță, anumite documente sau informații care atestă legalitatea exportului efectuat de autoritățile țării terțe și care identifică în mod adecvat bunul cultural și angajează răspunderea importatorului trebuie să fie întotdeauna prezentate odată cu cererea de licență de import sau trebuie să se afle în posesia declarantului care prezintă declarația importatorului, în cazul în care autoritățile vamale solicită prezentarea acestora.

(14) Pentru a se permite solicitanților să probeze proveniența legală în cazul în care țara în care bunul a fost creat sau descoperit nu dispunea de un sistem de certificare a exportului la momentul exportului, operatorilor trebuie să li se permită să prezinte, în sprijinul cererii lor de licență de import, sau să dețină, în cazul în care aceste documente sunt solicitate de autoritățile vamale, o combinație de alte mijloace de probă. În acest caz, statele membre trebuie să solicite operatorului să furnizeze cât mai multe tipuri de probe posibil, inclusiv istoricul și drepturile de proprietate asupra obiectului, prin care să se poată stabili autenticitatea și apartenența acestuia.

(15) Pentru a se asigura uniformitatea declarațiilor importatorilor, menționate în Regulamentul (UE) 2019/880, sunt necesare norme care să reglementeze întocmirea declarației semnate din sistemul electronic centralizat și conținutul descrierii standardizate a bunului cultural.

(16) Autoritățile vamale au obligația de a efectua controale, altele decât verificările prin sondaj, bazate în principal pe analiza riscurilor. Pentru a se asigura că obiectul prezentat în vamă este cel pentru care a fost obținută licența de import sau a fost întocmită declarația importatorului, autoritățile vamale trebuie să efectueze controale aplicând criterii de gestionare a riscurilor în conformitate cu articolele 46-49 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(17) Regulamentul (UE) 2019/880 prevede instituirea de către Comisie a unui sistem electronic centralizat de gestionare a importurilor de bunuri culturale din țări terțe pe teritoriul vamal al Uniunii. Este oportun să fie stabilite dispoziții detaliate cu privire la funcționarea, utilizarea, accesul, măsurile de contingență și securitatea sistemului respectiv și a informațiilor stocate sau schimbate prin intermediul sistemului.

(18) Pentru a se asigura un nivel adecvat de securitate a mijloacelor electronice de identificare și a certificării electronice și pentru a se digitaliza și armoniza procesele, este necesar ca licențele de import și declarațiile importatorilor să respecte standardele pentru semnăturile electronice, sigiliile electronice și mărcile temporale electronice în diferitele lor niveluri de asigurare a identității stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) și prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1506 a Comisiei ([4]).

(19) Accesul la conținutul licențelor de import, al cererilor aferente, al declarațiilor importatorilor și al oricăror informații sau documente depuse în sprijinul acestora trebuie să fie rezervat numai autorităților statelor membre responsabile cu punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/880, precum și solicitanților și declaranților înșiși. Cu toate acestea, pentru a facilita schimburile comerciale, de exemplu în cazul transferului de proprietate asupra unui bun cultural importat, titularii de licențe de import sau inițiatorii declarațiilor importatorului trebuie să aibă posibilitatea de a acorda terților acces la propriile licențe sau declarații.

(20) Statele membre pot limita numărul birourilor vamale care pot îndeplini formalitățile de import al bunurilor culturale. Pentru ca importatorii să cunoască birourile vamale corespunzătoare pentru îndeplinirea formalităților de import, aceste informații trebuie să le fie puse la dispoziție și să fie actualizate periodic în sistemul electronic centralizat.

(21) Regulamentul (UE) 2019/880 prevede că articolul 3 alineatele (2)-(5), (7) și (8), articolul 4 alineatele (1)-(10), articolul 5 alineatele (1) și (2) și articolul 8 alineatul (1) din regulament se aplică de la data la care sistemul electronic menționat la articolul 8 devine operațional sau cel târziu de la 28 iunie 2025. Prin urmare, este oportun ca data de la care trebuie să se aplice prezentul regulament să fie amânată în consecință.

(22) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) și a emis un aviz la 23 aprilie 2021.

(23) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind bunurile culturale ([6]),

([3]) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

([4]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1506 a Comisiei din 8 septembrie 2015 de stabilire a specificațiilor referitoare la formatele semnăturilor și sigiliilor electronice avansate care trebuie recunoscute de către organismele din sectorul public în temeiul articolului 27 alineatul (5) și al articolului 37 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă (JO L 235, 9.9.2015, p. 37).

([5]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

([6]) Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale (JO L 39, 10.2.2009, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „refugiu” înseamnă un spațiu de depozitare securizat aflat pe teritoriul vamal al Uniunii, care este desemnat de un stat membru pentru păstrarea în condiții de siguranță a bunurilor culturale care îmbracă o importanță pentru arheologie, preistorie, istorie, literatură, artă sau știință și care sunt supuse unor amenințări serioase și iminente de distrugere sau de pierdere dacă ar rămâne în locul lor actual;

2. „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu care se află în afara teritoriului vamal al Uniunii, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (11) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei ([7]);

3. „țară de interes” înseamnă țara terță în care bunul cultural care urmează să fie importat a fost creat sau descoperit, sau ultima țară în care bunul cultural s-a aflat pentru o perioadă mai mare de cinci ani în alte scopuri decât utilizarea temporară, tranzitul, reexportarea sau transbordarea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) și cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/880;

4. „sistem ICG” înseamnă sistemul electronic pentru importul bunurilor culturale menționat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/880;

5. „TRACES” înseamnă sistemul menționat la articolul 133 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]);

6. „semnătură electronică” înseamnă o semnătură electronică, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

7. „sigiliu electronic avansat” înseamnă un sigiliu electronic care respectă specificațiile tehnice prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1506;

8. „sigiliu electronic calificat” înseamnă un sigiliu electronic calificat, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

9. „marcă temporală electronică calificată” înseamnă o marcă temporală electronică, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 34 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

10. „număr EORI” înseamnă numărul de înregistrare și de identificare a operatorilor economici, astfel cum este definit la articolul 1 punctul 18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446.

([7]) Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

([8]) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII DETALIATE PRIVIND DEROGAREA DE LA CERINȚELE ÎN MATERIE DE DOCUMENTE

Articolul 2

Păstrarea în condiții de siguranță

(1) Statele membre care importă bunuri culturale în scopul păstrării lor în condiții de siguranță creează refugii pentru depozitarea acestora. Aceste spații de depozitare trebuie să fie echipate în mod specific pentru a primi bunuri culturale și pentru a le garanta siguranța și menținerea în bună stare. Zonele libere menționate la articolul 243 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 nu pot fi desemnate ca refugiu.

(2) În cazul în care un stat membru creează un refugiu, acesta desemnează o autoritate publică care să-l exploateze sau să supravegheze exploatarea acestuia și încarcă datele de contact ale autorității respective în sistemul ICG. Comisia publică aceste informații pe Internet.

(3) Statele membre pot desemna, ca autorități publice care să exploateze sau să supravegheze exploatarea unui refugiu, numai autorități de stat, regionale sau locale sau organisme de drept public, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([9]).

(4) Bunurile culturale aparținând categoriilor enumerate în părțile B și C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880, care îmbracă o importanță pentru arheologie, preistorie, istorie, literatură, artă sau știință, pot fi plasate temporar într-un refugiu aflat pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a preveni distrugerea sau pierderea lor ca urmare a unor conflicte armate, dezastre naturale sau a altor situații de urgență care afectează țara terță în cauză.

(5) Importul bunurilor culturale în scopul menționat la articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/880 necesită acceptarea prealabilă a unei cereri oficiale de păstrare în condiții de siguranță, depusă de o autoritate publică din țara terță care posedă sau deține bunurile culturale la autoritatea publică din Uniune care a fost desemnată să exploateze sau să supravegheze exploatarea refugiului în care urmează să fie plasate bunurile culturale.

(6) În absența unui acord specific între părți, costurile de depozitare și menținerea în bună stare a bunurilor culturale plasate într-un refugiu sunt suportate de statul membru care găzduiește respectivul refugiu.

(7) În ceea ce privește regimul vamal sub care pot fi plasate bunurile culturale atunci când sunt depozitate într-un refugiu, se aplică următoarele dispoziții:

(a) entitatea care exploatează refugiul trebuie să declare bunurile culturale pentru plasarea sub regimul de antrepozit vamal privat în conformitate cu articolul 240 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu condiția ca entitatea respectivă să dețină o autorizație pentru exploatarea unui antrepozit vamal privat în spațiile refugiului respectiv;

(b) în mod alternativ, entitatea care exploatează refugiul poate declara bunurile culturale pentru punerea în liberă circulație cu scutire de taxa la import, în conformitate cu articolele 42-44 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului ([10]);

(c) entitatea care exploatează refugiul poate plasa inițial bunurile culturale sub regimul de admitere temporară. Atunci când se alege acest regim vamal, trebuie stabilite măsuri pentru ca bunurile să fie plasate ulterior sub unul dintre regimurile prevăzute la literele (a) sau (b), în cazul în care perioada maximă de admitere temporară alocată în temeiul articolului 251 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 expiră și nu se acordă prelungirea acesteia, în timp ce returnarea în condiții de siguranță a bunurilor în țara terță nu este încă posibilă.

(8) Bunurile culturale pot fi mutate temporar din spațiile refugiului pentru a fi expuse publicului, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) țara terță din care au fost importate bunurile culturale să-și fi dat acordul;

([9]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

([10]) Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (JO L 324, 10.12.2009, p. 23).

(b) autoritățile vamale să fi autorizat mutarea în conformitate cu articolul 240 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

(c) spațiile destinate expoziției să ofere condițiile adecvate pentru a asigura protecția, conservarea și menținerea în bună stare a bunurilor.

Articolul 3

Admiterea temporară în scopuri educaționale, științifice sau de cercetare

(1) Admiterea temporară a bunurilor culturale în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/880 este permisă fără licență de import sau declarație a importatorului în următoarele scopuri:

(a) utilizarea exclusivă a bunurilor culturale de către și sub responsabilitatea unor entități publice științifice, de învățământ sau de formare profesională, în scopuri de învățământ, formare profesională sau cercetare științifică;

(b) transferarea, cu titlu de împrumut temporar, de către muzee și instituții similare din țări terțe a unor bunuri culturale care aparțin propriilor colecții permanente către un muzeu public sau o instituție similară de pe teritoriul vamal al Uniunii, cu scopul ca aceasta din urmă să expună publicului bunurile culturale respective sau să le utilizeze în spectacole artistice;

(c) digitalizarea, și anume conservarea imaginilor sau a sunetelor acestora într-o formă adecvată transmisiei și prelucrării computerizate, de către o entitate echipată corespunzător în acest scop și sub responsabilitatea și supravegherea unui muzeu public sau a unei instituții similare;

(d) restaurarea sau conservarea de către experți profesioniști sub responsabilitatea unui muzeu public sau a unei instituții similare, cu condiția ca acest tratament sau această manipulare să nu depășească ceea ce este necesar pentru a repara bunurile culturale, a le readuce în bună stare sau a le conserva în bună stare.

(2) În sensul alineatului (1), entitatea sau instituția în cauză trebuie să ofere toate garanțiile considerate necesare pentru ca bunul cultural să fie returnat țării terțe în aceeași stare și pentru ca bunul cultural să poată fi descris sau marcat astfel încât să nu existe nicio îndoială, la momentul admiterii temporare, că bunul care este importat este același cu bunul care va fi reexportat la încheierea regimului.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre pot acorda entităților sau instituțiilor private sau semiprivate de pe teritoriile lor o derogare în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/880, în scopurile specificate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu condiția ca acestea să ofere garanțiile necesare că bunul cultural va fi returnat țării terțe în bună stare la încheierea regimului de admitere temporară.

(4) Pentru a beneficia de o derogare în temeiul alineatului (1), entitățile și instituțiile publice, precum și entitățile și instituțiile private sau semiprivate autorizate trebuie să se înregistreze în sistemul ICG. Aceste informații trebuie să fie puse la dispoziția autorităților vamale din Uniune prin intermediul sistemului ICG.

Articolul 4

Trasabilitatea

Titularii bunurilor culturale scutite de cerințele documentare prevăzute la articolul 3 alineatul (4) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2019/880 trebuie să furnizeze o descriere generală standardizată a bunurilor în sistemul ICG înainte de a depune declarația vamală corespunzătoare.

Descrierea generală se completează în conformitate cu dicționarul de date prevăzut în anexa I, într-o limbă oficială a statului membru în care urmează să fie importate bunurile.

Articolul 5

Admiterea temporară a bunurilor culturale oferite spre vânzare la târgurile de artă comerciale

(1) Pentru ca derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/880 să se aplice, târgul de artă comercial la care urmează să fie prezentate bunurile trebuie să îndeplinească toate condițiile următoare:

(a) să fie un eveniment comercial cu durată limitată, altul decât o licitație publică, în care bunurile culturale sunt expuse în vederea unei posibile vânzări;

(b) să fie accesibil publicului larg, indiferent dacă publicul respectiv are sau nu intenția de a achiziționa;

(c) să i se facă publicitate anterior, prin intermediul unor mijloace de comunicare electronice sau convenționale de largă circulație, cum ar fi ziarele, periodicele sau cataloagele de expoziții.

(2) Pentru a beneficia de derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/880, un bun cultural trebuie să fie descris sau marcat astfel încât, în momentul admiterii temporare, să nu poată exista nicio îndoială că bunul care este importat este același cu bunul care va fi reexportat sau plasat sub un alt regim vamal menționat la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/880 la încheierea regimului de admitere temporară.

(3) În sensul articolul 251 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, perioada în care bunurile culturale pot rămâne sub regimul de admitere temporară trebuie să fie stabilită de autoritățile vamale, luând în considerare timpul necesar pentru desfășurarea expoziției și eliberarea unei licențe de import, în cazul în care bunurile urmează să rămână pe teritoriul vamal al Uniunii după încheierea târgului de artă comercial.

(4) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/880, cererea de licență de import se depune la autoritatea competentă a statului membru în care bunul cultural a fost importat pentru prima dată și plasat sub regimul de admitere temporară.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII DETALIATE PRIVIND LICENȚA DE IMPORT

Articolul 6

Principii generale

(1) Valabilitatea unei licențe de import expiră în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) bunul cultural este pus în liberă circulație;

(b) licența de import a fost utilizată numai pentru a plasa bunul cultural sub unul sau mai multe dintre regimurile vamale menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/880, iar bunul cultural este ulterior reexportat de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Pentru fiecare bun cultural se eliberează o licență de import separată.

Cu toate acestea, în cazul în care un transport este format din mai multe bunuri culturale, autoritatea competentă poate stabili dacă este oportun ca o licență de import unică să acopere unul sau mai multe bunuri culturale din transportul respectiv.

(3) Înainte de a elibera o licență de import, autoritatea competentă poate solicita ca bunurile culturale care urmează să fie importate să le fie puse la dispoziție pentru un control fizic la biroul vamal sau în alte spații aflate sub jurisdicția lor, unde bunurile sunt depozitate temporar. La libera alegere a autorității competente și dacă acest lucru este considerat necesar, controlul fizic poate fi efectuat prin intermediul unei conexiuni video la distanță.

(4) Orice costuri legate de o cerere de licență de import sunt suportate de solicitant.

(5) O autoritate competentă poate revoca o licență de import eliberată, în cazul în care condițiile în care a fost acordată nu mai sunt îndeplinite. Decizia administrativă de revocare a licenței de import, însoțită de o expunere de motive și de informații privind procedura de contestare, se comunică titularului licenței de import prin intermediul sistemului ICG. Revocarea unei licențe de import trebuie să declanșeze o alertă în sistemul ICG, informând autoritățile vamale și autoritățile competente din celelalte state membre.

(6) Utilizarea licențelor de import nu trebuie să afecteze obligațiile legate de formalitățile vamale de import sau documentele conexe.

Articolul 7

Coerența licențelor de import eliberate

(1) Titularul unui bun cultural pentru care a fost eliberată o licență de import înainte de exportul sau reexportul acestuia din Uniune poate face trimitere la licența respectivă în orice nouă cerere de import.

(2) Solicitantul trebuie să demonstreze că bunul cultural a fost exportat sau reexportat de pe teritoriul vamal al Uniunii și că bunul cultural pentru care se solicită o licență de import este același cu cel care a făcut obiectul licenței anterioare. Autoritatea competentă trebuie să verifice dacă aceste condiții sunt îndeplinite și să elibereze o nouă licență de import, pe baza elementelor licenței anterioare, cu excepția cazului în care, pe baza unor informații noi, are îndoieli întemeiate cu privire la exportul legal al bunului cultural din țara de interes.

Articolul 8

Lista documentelor justificative pentru dovedirea proveniență legale în cadrul unei cereri de licență de import

(1) Solicitantul trebuie să prezinte autorității competente elemente de probă care să ateste că bunul cultural în cauză a fost exportat din țara de interes în conformitate cu actele cu putere de lege și cu normele administrative ale acesteia, sau trebuie să facă dovada absenței unor astfel de acte cu putere de lege și norme administrative la momentul în care bunul cultural a fost scos de pe teritoriul său. În particular:

(a) cererea de licență de import trebuie să includă o declarație semnată prin care solicitantul își asumă în mod explicit responsabilitatea pentru veridicitatea tuturor declarațiilor făcute în cadrul cererii și declară că a dat dovadă de deplina diligență necesară pentru a se asigura că bunul cultural pe care intenționează să îl importe a fost exportat legal din țara de interes;

(b) în cazul în care actele cu putere de lege și normele administrative ale țării de interes supun exportul de bunuri culturale de pe teritoriul său obligației de a obține o autorizație prealabilă, solicitantul trebuie să încarce în sistemul ICG copii ale certificatelor de export sau ale licențelor de export relevante eliberate de autoritatea publică competentă din țara de interes, certificând că exportul bunului cultural în cauză a fost autorizat în mod corespunzător de către aceasta;

(c) cererea trebuie să fie însoțită de fotografii color ale obiectului, pe fond neutru, în conformitate cu specificațiile prevăzute în anexa II;

(d) în sprijinul unei cereri de licență de import pot fi prezentate și alte documente, enumerate mai jos, fără ca lista acestora să fie exhaustivă:

  (i) documente vamale furnizând elemente de probă privind mișcările anterioare ale bunului cultural;

  (ii) facturi de vânzare;

  (iii) documente de asigurări;

  (iv) documente de transport;

  (v) rapoarte privind starea bunului;

  (vi) titluri de proprietate, inclusiv testamente notariale sau testamente olografe declarate valabile în temeiul legislației țării în care au fost întocmite;

  (vii) declarații sub jurământ ale exportatorului, ale vânzătorului sau ale unei alte părți terțe, care au fost întocmite într-o țară terță și sunt în conformitate cu legislația acesteia, atestând data la care bunul cultural a părăsit țara terță în care a fost creat sau descoperit, sau alte evenimente care să demonstreze proveniența sa legală;

(viii) evaluări ale experților;

(ix) publicații ale muzeelor, cataloage de expoziții; articole în periodice relevante;

(x) cataloage de licitații, reclame și alte materiale comerciale promoționale;

(xi) elemente de probă fotografice sau cinematografice care să demonstreze legalitatea exportului bunului cultural din țara de interes sau care să permită determinarea momentului în care acesta se afla în țara de interes sau în care a ieșit de pe teritoriul acesteia.

(2) Documentele și alte evidențe ale informațiilor enumerate la alineatul (1) litera (d) trebuie să fie evaluate în mod liber de autoritatea competentă, luând în considerare circumstanțele și riscul de comerț ilicit perceput în fiecare caz.

(3) Autoritatea competentă poate cere solicitantului să încarce traduceri oficiale ale documentelor menționate la alineatul (1) literele (b) și (d), într-o limbă oficială a statului membru relevant.

Articolul 9

Norme procedurale privind prelucrarea cererilor de licențe de import

(1) În conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/880, autoritatea competentă poate formula mai multe cereri de informații suplimentare în termenul de 21 de zile prevăzut în dispoziția respectivă.

(2) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile suplimentare solicitate în termen de 40 de zile, iar în cazul în care nu face acest lucru, cererea trebuie să fie respinsă. După ce solicitantul a transmis informațiile solicitate, autoritatea competentă trebuie să le examineze și să ia o decizie în termen de 90 de zile. Dacă autoritatea competentă a formulat mai multe cereri de informații, termenul de 90 de zile începe de la furnizarea ultimei informații de către solicitant.

(3) În cazul în care o cerere de licență de import este depusă într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit solicitantul, sistemul ICG notifică autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit solicitantul.

(4) În cazul în care autoritatea competentă care primește notificarea se află în posesia oricăror informații pe care le consideră relevante pentru prelucrarea cererii, ea trebuie să transmită aceste informații prin intermediul sistemului ICG autorității competente la care a fost depusă cererea de licență de import.

(5) În cazul în care cererea nu este prezentată autorității care are competența de a elibera licența de import în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/880, autoritatea care a primit cererea trebuie să o transmită fără întârziere autorității competente corespunzătoare.

Articolul 10

Controalele privind licențele de import

(1) Atunci când efectuează controale vamale în conformitate cu articolele 46-49 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, biroul vamal la care se depune declarația vamală de import pentru bunurile culturale trebuie să se asigure că bunurile prezentate corespund celor descrise în licența de import și că se face trimitere la licența respectivă în declarația vamală.

(2) În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal menționat la articolul 240 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, numărul de clasificare tarifară a bunurilor din TARIC trebuie menționat în declarația vamală.

(3) În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de zonă liberă, controalele menționate la alineatul (1) trebuie să fie efectuate de biroul vamal competent la care se prezintă licența de import în conformitate cu articolul 245 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. La momentul prezentării lor în vamă, titularul bunurilor trebuie să indice numărul de clasificare tarifară a acestora din TARIC.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII DETALIATE PRIVIND DECLARAȚIA IMPORTATORULUI

Articolul 11

Principii generale

(1) Declarațiile importatorilor trebuie întocmite utilizând formularul prevăzut în acest scop în sistemul ICG, într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care bunul cultural urmează să fie importat și prezentat autorităților vamale.

(2) Cu excepția monedelor din categoria (e) din partea C a anexei la Regulamentul (UE) 2019/880, trebuie întocmită o declarație separată a importatorului pentru fiecare bun cultural care urmează să fie importat. O declarație a importatorului poate acoperi mai multe monede cu aceeași valoare nominală, compoziție a materialelor și origine, în conformitate cu specificațiile prevăzute în anexa I la prezentul regulament.

(3) Pentru fiecare reimport ulterior al aceluiași bun cultural trebuie să se întocmească și să se depună o declarație a importatorului, cu excepția cazului în care se aplică o derogare prevăzută la articolul 3 alineatul (4) literele (a), (b) sau (c) din Regulamentul (UE) 2019/880.

Articolul 12

Lista documentelor justificative pentru dovedirea provenienței legale, care trebuie să se afle în posesia declarantului

(1) Declarația importatorului trebuie să includă o declarație semnată prin care importatorul își asumă responsabilitatea și declară în mod explicit că a dat dovadă de deplina diligență necesară pentru a se asigura că bunul cultural pe care intenționează să îl importe a fost exportat legal din țara de interes.

(2) Declarația importatorului trebuie să fie însoțită de informații standardizate – descriind bunul cultural în mod suficient de detaliat pentru a permite identificarea acestuia de către autoritățile vamale – inclusiv de fotografii color ale bunului cultural, pe un fond neutru, conform specificațiilor prevăzute în anexa II.

(3) În cazul în care actele cu putere de lege și normele administrative ale țării de interes supun exportul de bunuri culturale de pe teritoriul său unei autorizații prealabile, importatorul trebuie să aibă în posesie documentele de autorizare relevante eliberate de autoritatea publică competentă din țara de interes, certificând că exportul bunului cultural în cauză a fost autorizat în mod corespunzător de către aceasta. La cerere, această documentație trebuie să fie prezentată autorităților vamale.

(4) Alte tipuri de documente pe care titularul bunurilor le-ar putea avea în posesie pentru a susține, la cerere, declarația sa de import, pot fi următoarele, fără ca lista să fie exhaustivă:

(a) documente vamale furnizând elemente de probă privind mișcările anterioare ale bunului cultural;

(b) facturi de vânzare;

(c) documente de asigurări;

(d) documente de transport;

(e) rapoarte privind starea bunului;

(f) titluri de proprietate, inclusiv testamente notariale sau testamente olografe declarate valabile în temeiul legislației țării în care au fost întocmite;

(g) declarații sub jurământ ale exportatorului, ale vânzătorului sau ale unei alte părți terțe, care au fost întocmite într-o țară terță și sunt în conformitate cu legislația acesteia, atestând data la care bunul cultural a părăsit țara terță în care a fost creat sau descoperit, sau alte evenimente care să demonstreze provenienta sa legală;

(h) evaluări ale experților;

(i) publicații ale muzeelor, cataloage de expoziții; articole în periodice relevante;

(j) cataloage de licitații, reclame și alte materiale comerciale promoționale;

(k) elemente de probă fotografice sau cinematografice care să demonstreze legalitatea exportului bunului cultural din țara de interes sau care să permită determinarea momentului în care acesta se afla în țara de interes sau în care a ieșit de pe teritoriul acesteia.

(5) Documentele și alte evidențe ale informațiilor enumerate la alineatul (4) trebuie să fie evaluate în mod liber, pe baza circumstanțelor și luând în considerare riscul de comerț ilicit perceput în fiecare caz.

(6) Autoritatea vamală poate cere titularului bunurilor să încarce traduceri oficiale ale documentelor menționate la alineatele (3) și (4), într-o limbă oficială a statului membru relevant.

Articolul 13

Controalele privind declarațiile de import

(1) Atunci când efectuează controale vamale în conformitate cu articolele 46-49 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, biroul vamal la care se depune declarația vamală de import pentru bunurile culturale trebuie să se asigure că bunurile declarate corespund celor descrise în declarația importatorului și că se face o trimitere la declarația respectivă în declarația vamală.

(2) În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal, numărul de clasificare tarifară a bunurilor din TARIC trebuie menționat în declarația vamală.

(3) În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de zonă liberă, controalele menționate la alineatul (1) trebuie să fie efectuate de biroul vamal la care se prezintă declarația importatorului în conformitate cu articolul 245 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. La momentul prezentării lor în vamă, titularul bunurilor trebuie să indice numărul de clasificare tarifară a acestora din TARIC.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII ȘI NORME DETALIATE PRIVIND SISTEMUL ELECTRONIC PENTRU IMPORTUL BUNURILOR CULTURALE

Articolul 14

Implementarea ICG

Comisia:

(a) dezvoltă sistemul ICG ca modul independent al TRACES;

(b) asigură funcționarea, întreținerea, sprijinul și orice actualizare sau dezvoltare necesară a sistemului ICG;

(c) are acces la toate datele, informațiile și documentele din sistemul ICG în scopul elaborării de rapoarte anuale și al dezvoltării, funcționării și întreținerii sistemului;

(d) asigură interconectarea dintre sistemul ICG și sistemele vamale naționale, prin intermediul Mediului aferent ghișeului unic al Uniunii pentru vămi.

Articolul 15

Punctele de contact

(1) Statele membre și Comisia desemnează puncte de contact cu scopul de a gestiona, coordona dezvoltarea, identifica prioritățile și monitoriza funcționarea corectă a sistemului ICG.

(2) Punctul de contact al Comisiei trebuie să mențină și să actualizeze o listă a tuturor punctelor de contact și să pună această listă la dispoziția celorlalte puncte de contact.

Articolul 16

Utilizarea numărului EORI

Titularii de bunuri culturale care solicită o licență de import sau depun o declarație a importatorului trebuie să utilizeze un număr EORI pentru a se identifica.

Articolul 17

Licențele de import electronice

(1) Cererile electronice de licențe de import trebuie să fie completate în conformitate cu dicționarul de date din anexa I și trebuie să fie semnate de titularul bunurilor cu semnătura sa electronică.

(2) Licențele electronice de import trebuie să fie semnate de funcționarul responsabil cu autorizarea al autorității competente, cu semnătura sa electronică, sigilate cu un sigiliu electronic avansat sau calificat al autorității competente emitente și apoi sigilate de sistemul ICG cu un sigiliu electronic avansat sau calificat.

(3) Următoarele etape ale procesului de eliberare a unei licențe de import electronice trebuie să fie marcate cu o marcă temporală electronică calificată:

(a) depunerea cererii de către titularul bunurilor;

(b) orice fel de cerere adresată solicitantului de către autoritatea competentă, privind furnizarea unor informații lipsă sau a unor informații suplimentare în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/880;

(c) orice transmitere de informații sau documente suplimentare de către solicitant, în urma unei cereri din partea autorității competente;

(d) orice decizie luată cu privire la cerere de către autoritatea competentă;

(e) expirarea unei perioade de 90 de zile de la primirea cererii complete, fără ca autoritatea competentă să fi luat o decizie.

Articolul 18

Declarațiile electronice ale importatorului

(1) Declarațiile electronice ale importatorului se întocmesc utilizând sistemul ICG, în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care bunurile sunt plasate pentru prima dată sub unul dintre regimurile vamale menționate la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/880. Acestea se completează în conformitate cu dicționarul de date din anexa I.

(2) Declarațiile electronice ale importatorului trebuie să fie semnate de titularul bunurilor cu semnătura sa electronică și să fie sigilate de TRACES cu un sigiliu electronic avansat sau calificat.

Articolul 19

Accesul la licențele de import, la declarațiile importatorilor și la descrierile generale din sistemul ICG

(1) Fiecare titular al bunurilor trebuie să aibă acces, în sistemul ICG, la propriile licențe de import, declarații ale importatorilor și descrieri generale menționate la articolul 4.

(2) Autoritățile vamale și autoritățile competente trebuie să aibă acces la licențele de import cu privire la care s-a luat o decizie, la declarațiile importatorilor și la descrierile generale menționate la articolul 4.

(3) Fără a aduce atingere dreptului de acces al Comisiei în temeiul articolului 14 litera (c), autoritățile care nu au fost implicate în gestionarea, producerea sau transmiterea de date, informații sau documente în sistemul ICG, sau persoanele care nu au fost implicate în operațiunile de import relevante nu au acces la aceste date, informații sau documente.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), titularii bunurilor pot acorda acces la propriile licențe de import, declarații ale importatorilor sau descrieri generale menționate la articolul 4 unui titular ulterior al bunurilor, prin intermediul sistemului ICG.

Articolul 20

Exercitarea în comun a competenței de operator

(1) Comisia și statele membre sunt considerate operatori de date pentru prelucrarea datelor personale necesare pentru instituirea, exploatarea și întreținerea sistemului ICG.

(2) Comisia are următoarele responsabilități:

(a) determinarea și implementarea mijloacelor tehnice în sistemul ICG pentru a informa persoanele vizate și a le permite să-și exercite drepturile;

(b) asigurarea securității prelucrării datelor;

(c) determinarea categoriilor propriului personal și ale furnizorilor externi cărora li se poate acorda accesul la sistem;

(d) notificarea și comunicarea oricăror încălcări ale securității datelor cu caracter personal din cadrul sistemului ICG către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și, respectiv, către persoanele vizate, în temeiul articolului 35 din regulamentul menționat;

(e) asigurarea faptului că propriul personal și furnizorii externi sunt instruiți în mod adecvat pentru a-și îndeplini sarcinile din cadrul sistemului ICG în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725.

(3) Autoritățile vamale și autoritățile competente ale statelor membre sunt responsabile pentru:

(a) asigurarea faptului că drepturile persoanelor vizate sunt exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]) și cu prezentul regulament;

(b) asigurarea securității și a confidențialității datelor cu caracter personal în conformitate cu secțiunea 2 a capitolului IV din Regulamentul (UE) 2016/679;

(c) desemnarea personalului și a experților care urmează să aibă acces la sistemul ICG;

(d) asigurarea faptului că personalul și experții care accesează sistemul ICG sunt instruiți în mod adecvat pentru a-și îndeplini sarcinile în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și, după caz, cu Directiva (UE) 2016/680 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]).

(4) Comisia și statele membre încheie o înțelegere, sub forma unui acord, privind exercitarea în comun a competenței de operator, în termen de cel mult trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 21

Actualizarea listelor birourilor vamale desemnate

Statele membre actualizează în permanență sistemul ICG cu listele birourilor vamale competente în ceea ce privește importul bunurilor culturale, în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) 2019/880.

([11]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

([12]) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

Articolul 22

Disponibilitatea sistemelor electronice

(1) Comisia și statele membre încheie acorduri operaționale care stabilesc cerințele practice legate de disponibilitatea și funcționarea sistemului ICG, precum și de asigurarea continuității activității.

(2) Sistemul ICG trebuie menținut în permanență disponibil, cu excepția cazurilor următoare:

(a) în cazuri specifice legate de utilizarea sistemului electronic, stabilite în acordurile menționate la alineatul (1) sau la nivel național, în absența acordurilor respective;

(b) în caz de forță majoră.

Articolul 23

Măsuri de contingență

(1) Punctele de contact pentru sistemul ICG trebuie să mențină un registru public online conținând un model electronic inscripționabil pentru toate documentele care pot fi emise în cadrul sistemului ICG.

(2) În cazul în care sistemul ICG sau una dintre funcționalitățile sale este indisponibilă timp de peste opt ore, utilizatorii pot utiliza modelul electronic inscripționabil menționat la alineatul (1).

(3) Statele membre stabilesc propriile măsuri operaționale naționale pentru depunerea declarațiilor importatorilor și prelucrarea cererilor de licențe de import în cursul oricărei perioade de indisponibilitate a sistemului ICG.

(4) Odată ce sistemul ICG sau funcționalitatea indisponibilă devine din nou disponibilă, operatorii trebuie să utilizeze documentele create în conformitate cu alineatul (2) pentru a înregistra aceleași informații în sistem.

Articolul 24

Securitatea sistemului ICG

(1) Atunci când dezvoltă, întreține și utilizează sistemul ICG, statele membre și Comisia stabilesc și mențin dispoziții de securitate adecvate pentru funcționarea efectivă, fiabilă și securizată a sistemului. Acestea se asigură, de asemenea, că sunt instituite măsuri pentru verificarea sursei datelor și pentru protecția datelor împotriva riscului de acces neautorizat, pierdere, modificare sau distrugere.

(2) Fiecare introducere, modificare și ștergere a datelor trebuie înregistrată însoțită de informații care să specifice motivul și ora exactă a prelucrării și să identifice persoana care a efectuat prelucrarea.

(3) Statele membre se informează reciproc, informează Comisia și, dacă este cazul, informează operatorul economic în cauză cu privire la toate încălcările efective sau suspectate ale securității sistemului ICG.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 25

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la data menționată la articolul 16 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/880.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 iunie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

Dicționar de date și specificații pentru întocmirea descrierilor generale, a licențelor de import și a declarațiilor importatorilor

Rubricile specificate în prezenta secțiune constituie dicționarul de date pentru completarea descrierii generale menționate la articolul 4, a licenței de import menționate în capitolul III și a declarației importatorului menționate în capitolul IV.

Cu excepția cazului în care se prevede sau se specifică altfel în legislația Uniunii, toate rubricile și casetele se aplică descrierilor generale, licențelor de import și declarațiilor importatorilor în format electronic.

Toate casetele sunt obligatorii, cu excepția celor marcate cu un asterisc (*****).

Casetă	Descriere
	PARTEA I **Titularul bunurilor culturale**
	Tipul documentului
	Alegeți tipul documentului: descriere generală, licență de import, declarație a importatorului
I.1	**Numărul de referință**
	Acesta este codul alfanumeric unic atribuit documentului de sistemul ICG.
I.2	**Starea**
	Aceasta este starea documentului în sistemul ICG.
I.3	**Codul QR**
	Acesta este eticheta optică unică citibilă automat, atribuită de sistemul ICG, care este legată printr-un hyperlink de versiunea electronică a documentului.
I.4	**Referință națională (*)**
	Autoritatea competentă poate utiliza această casetă pentru a indica codul alfanumeric național unic atribuit documentului.
I.5	**Referință locală (*)**
	Titularul bunului poate utiliza această casetă pentru a indica codul alfanumeric național unic atribuit documentului.
I.6	**Țara de import și autoritatea competentă sau biroul vamal**
	Selectați statul membru de import, adică statul membru în care bunul cultural urmează să fie importat pentru prima dată, iar Pentru o licență de import: Selectați autoritatea competentă corespunzătoare din statul membru de import. Pentru declarația importatorului: Selectați biroul vamal.
I.7	**Derogări (*)**
	Numai pentru declarația importatorului **Utilizați această casetă în cazul în care bunurile culturale fac obiectul următoarei derogări:** **— Import (regim de admitere temporară) pentru un târg de artă comercial**
I.8	**Destinație**
	Numai pentru declarația importatorului Selectați statul membru în care bunurile culturale urmează să fie admise temporar atunci când se aplică derogarea. Indicați numele târgului de artă și adresa locului de desfășurare a târgului.

I.9	**Durata regimului de admitere temporară acordat (*)**
	Numai pentru declarația importatorului. Această casetă este completată automat de sistemul ICG pe baza regimului de admitere temporară acordat de autoritățile vamale în sistemele vamale naționale.
I.10	**Linkuri către alte documente (*)**
	Această casetă poate fi completată automat de sistemul ICG pe baza altor documente legate printr-un link de acesta (de ex. bunuri culturale care fac obiectul unei licențe de import, importate în Uniune cu o declarație a importatorului, în temeiul unei derogări referitoare la un târg de artă comercial, și care urmează să fie supuse unei proceduri de acordare a licenței numai într-o etapă ulterioară).
I.11	**Țara de interes**
	Indicați țara de interes, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (3). Indicați, de asemenea, dacă: (a) aceasta este țara în care bunul cultural a fost creat și/sau descoperit; sau, (b) în cazul în care țara în care bunul cultural a fost creat și/sau descoperit nu este cunoscută sau este cunoscută, dar bunul cultural a fost exportat din țara respectivă înainte de 24 aprilie 1972, dacă aceasta este ultima țară în care bunul cultural s-a aflat în mod legal timp de peste cinci ani înainte de expedierea sa în Uniune.
I.12	**Categoria obiectului**
	Indicați categoria bunului cultural în conformitate cu partea B sau C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880.

Descrierea bunului cultural (secțiune)

	Această secțiune include rubricile I.13-I.16. Pentru licența de import: Această secțiune trebuie repetată și completată separat pentru fiecare articol dintr-un transport. Pentru declarația importatorului: Fiecare declarație a importatorului trebuie să conțină o singură secțiune pentru descrierea bunului cultural. Cu excepția monedelor din categoria (e) din partea C a anexei la Regulamentul (UE) 2019/880 care au aceeași valoare nominală, compoziție a materialelor și origine, atunci când un transport constă din mai multe bunuri culturale, trebuie întocmite declarații separate ale importatorului pentru fiecare bun cultural.
I.13	**ID-ul unic al bunului cultural**
	Acesta este codul alfanumeric unic atribuit de sistemul ICG fiecărui bun cultural în parte.
I.14	**Codul TARIC**
	Indicați codul de clasificare TARIC corespunzător pentru bunul cultural importat.
I.15	**Descrierea bunului cultural**
	Indicați următoarele informații despre bunul cultural: — Tipul de bun cultural: indicați tipul, de exemplu sculptură, pictură, carte etc. — Materiale: indicați materialele utilizate pentru realizarea bunului cultural. — Tehnică (tehnici): indicați tehnica (tehnicile) utilizată (utilizate) pentru realizarea bunului cultural. — Titlul bunului cultural: indicați titlul sau numele sub care este cunoscut bunul cultural (dacă este cunoscut). — Subiect: indicați subiectul/genul/tema bunului cultural. — Datare: În cazul în care nu se cunoaște o dată precisă pentru categoriile enumerate în partea B din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880, indicați secolul și partea de secol (primul sfert, prima jumătate) sau mileniul. — Pentru bunurile culturale din categoria antichități, enumerate în partea C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880, pentru care nu este suficient să se indice secolul, specificați un an, chiar dacă este aproximativ (de exemplu, în jur de 1790, aproximativ 1660). — În cazul ansamblurilor (arhive și biblioteci), a se indica datele extreme. — În cazul bunurilor culturale de interes paleontologic, indicați era geologică (dacă se cunoaște).

	— Creator: indicați creatorul bunului cultural. Dacă nu se cunoaște creatorul, indicați „Necunoscut”. — Originea: indicați originea istorică a bunului cultural, de exemplu pentru o statuie mesopotamiană, s-ar putea marca „Babilon, Imperiul Ahemenid”. — Descriere: o scurtă descriere a bunului cultural, inclusiv orice informații suplimentare. — Valoarea în vamă: pentru licențele de import și declarațiile importatorului, indicați valoarea bunului cultural în scopuri vamale.
I.16	**Fotografii și dimensiuni**
	Furnizați fotografii ale bunului cultural din următoarele unghiuri: — din semiprofil, după caz (obiecte tridimensionale); — din față; — din partea stângă, după caz (obiecte tridimensionale); — din partea dreaptă, după caz (obiecte tridimensionale); — din spate; — de sus, după caz (obiecte tridimensionale); — de jos, după caz (obiecte tridimensionale). Pentru bunurile culturale care prezintă elemente distinctive, furnizați o fotografie a elementului distinctiv și un text descriptiv. Pentru bunurile culturale care prezintă marcaje, furnizați o fotografie și un text descriptiv al marcajului. Pentru bunurile culturale care prezintă inscripții, furnizați o fotografie a inscripției și textul inscripției în limba sa originală, precum și o traducere a acesteia, dacă este posibil. Dimensiuni: Indicați greutatea, forma și dimensiunile bunului cultural. În cazul monedelor, indicați și numărul de bucăți care pot face obiectul unei declarații unice a importatorului.
I.17	**Documente justificative (*)**
	Utilizați această casetă pentru a încărca documente justificative în sistemul ICG.
I.18	**Titularul bunurilor culturale**
	Indicați numele și adresa, țara, codul de țară ISO alfa-2 și numărul EORI al titularului bunurilor.
I.19	**Proprietarul bunurilor culturale** (*)
	Indicați numele și adresa, țara și codul de țară ISO alfa-2 al proprietarul bunurilor culturale.
I.20	**Declarația titularului bunului cultural**
	Pentru licența de import și declarația importatorului. *„Declar, prin prezenta, sub pedeapsa legii, că toate informațiile furnizate sunt corecte, complete și veridice și că, după cunoștințele mele, bunul cultural pe care intenționez să îl import în Uniunea Europeană a fost exportat în conformitate cu legile și normele administrative din* < țara de interes, astfel cum se indică în caseta I.11 >”. Pentru declarația importatorului: Indicați dacă țara de interes solicită o licență, o autorizație sau un alt tip de permis pentru exportul legal al bunului cultural în cauză de pe teritoriul său și, în caz afirmativ, indicați dacă un astfel de document se află în posesia dumneavoastră. Pentru licența de import: Indicați dacă țara de interes solicită o licență, o autorizație sau un alt tip de permis pentru exportul legal al bunului cultural în cauză de pe teritoriul său și, în caz afirmativ, încărcați documentul în cauză. Declarația trebuie să fie semnată cu semnătura electronică a titularului bunurilor, să poarte o marcă temporală și să fie sigilată electronic cu un sigiliu electronic avansat sau calificat al sistemului ICG.
I.21	**Răspunsul la cererea (cererile) de informații** (*)
	Numai pentru licența de import, obligatoriu în cazul în care autoritatea competentă solicită informații suplimentare în caseta II.1.

	Indicați ce informații au fost furnizate ca răspuns la o cerere de informații suplimentare din partea autorității competente. După completarea acestei casete, licența trebuie să fie semnată din nou.

PARTEA II

Autoritatea competentă

II.1	**Solicitare de informații suplimentare** (*)
	Numai pentru licența de import. Această casetă poate fi utilizată de autoritatea competentă pentru a cere informații suplimentare din partea solicitantului-titularului bunurilor.
II.2	**Decizia privind o cerere de licență de import**
	Numai pentru licența de import. Indicați dacă licența de import este sau nu acordată. Dacă cererea de licență de import este respinsă, indicați motivele respingerii, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/880.
II.3	**Semnătura electronică și sigiliul electronic**
	Numai pentru licența de import. Semnătura electronică a funcționarului responsabil cu autorizarea al autorității competente selectate în caseta I.6. Sigiliul electronic avansat sau calificat al autorității competente selectate în caseta I.6. Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG. Marcă temporală electronică

NOTE EXPLICATIVE

1. La verificarea provenienței unui bun cultural, trebuie luat în considerare aspectul comportamentului diligent corespunzător al solicitantului, și anume măsura în care solicitantul a dat dovadă de grija și atenția necesare cu ocazia achiziționării obiectelor. Pe lângă disponibilitatea unei certificări sau a unei documentații adecvate, alte aspecte care trebuie luate în considerare sunt natura părților la o tranzacție, prețul plătit sau declarat, riscul asociat țării de export sau categoriei specifice de bunuri, precum și măsura în care solicitantul a consultat vreun registru accesibil de bunuri culturale furate și orice alte informații relevante pe care le-ar fi putut obține în mod rezonabil, sau dacă a luat orice altă măsură pe care ar fi luat-o o persoană rezonabilă în circumstanțele cazului.

2. Evaluările experților, sub forma unei determinări justificate a provenienței de către un expert recunoscut și independent, cum ar fi o persoană afiliată la o universitate sau la o instituție de cercetare, un consultant în cadrul procedurilor judiciare sau aprobat printr-o procedură judiciară, sau un expert autorizat și recunoscut, pot fi considerate elemente de probă satisfăcătoare ale originii sau istoricului bunului cultural, cu condiția să nu existe niciun fel de conflict de interese perceput. O declarație sub jurământ sau o declarație similară făcută de părți terțe, cum ar fi exportatorul sau vânzătorul, în temeiul legislației unei țări terțe, poate fi luată în considerare cu condiția să fie coroborată cu alte mijloace de probă, iar subsemnatul să fi luat cunoștință de consecințele unei declarații false. În orice caz, autoritățile competente trebuie să aprecieze în mod liber și să aplice propriul raționament în evaluarea elementelor de probă prezentate, în funcție de circumstanțele specifice și de riscul de comerț ilicit perceput în fiecare caz.

ANEXA II

Model de licență de import și de declarație a importatorului

Notă: Succesiunea casetelor din model, precum și mărimea și forma lor sunt indicative.

LICENȚĂ DE IMPORT PENTRU BUNURI CULTURALE

I.1 **Nr. de referință**		I.2 **Starea**	I.3 **Codul QR**
I.4 **Referința națională**			
I.5 **Referința locală**			

I.6 **Țara de import și autoritatea competentă**

I.10 **Linkuri către alte documente**	I.11 **Țara de interes**

DESCRIEREA BUNULUI CULTURAL

I.12 **Categoria bunului cultural** în conformitate cu partea B din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880:

☐ categoria (c)	☐ categoria (d)
I.13 **ID-ul unic al bunului cultural:**	I.14 **Codul TARIC:**

I.15 **Descrierea bunului (bunurilor) cultural(e)**

Tipul de bun cultural:	
Materiale:	
Tehnică (tehnici):	
Titlul bunului cultural:	
Subiectul:	
Datarea:	
Creator:	
Origine:	
Descriere:	
Valoarea în vamă:	

I.16 **Fotografii și dimensiuni**

Fotografie (din semiprofil)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (din față)	
Fotografie (din stânga)	
Fotografie (din dreapta)	
Fotografie (din spate)	
Fotografie (de sus)	
Fotografie (de jos)	
Fotografie (fotografii) (suplimentare)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (fotografii) (marcaje)	Tipul marcajului:
Fotografie (fotografii) (elemente distinctive)	Tipul de element distinctiv:
	Descriere:
Fotografie (fotografii) (inscripții)	Textul original:
	Textul tradus:

I.17 **Documente justificative:**

I.18 **Titularul bunurilor culturale:** Nume Strada și numărul Orașul Codul poștal Țara Numărul EORI	I.19 **Proprietarul bunurilor culturale:** Nume Strada și numărul Orașul Codul poștal Țara
I.20 **Declarație:** *Declar, prin prezenta, sub pedeapsa legii, că toate informațiile furnizate sunt corecte, complete și veridice și că, după cunoștințele mele, bunul cultural pe care intenționez să îl import în Uniunea Europeană a fost exportat în conformitate cu legile și normele administrative din* ..... ☐ *care nu solicită o licență/un certificat/un permis de export* ☐ *care solicită o licență/un certificat/un permis de export, pe care am încărcat-o/l-am încărcat în sistemul ICG* *pe care nu am încărcat-o/l-am încărcat în sistemul ICG*	**Semnătura electronică a titularului bunurilor** **Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG** **Data (marca temporală)**

I.21 **Răspunsul la cererea (cererile) de informații (*)**

PARTEA II
Autoritatea competentă

II.1 **Cerere de informații suplimentare**

II.2 **Decizie privind cererea de licență de import**

II.3 **Semnătura electronică și sigiliul electronic**
Semnătura electronică a funcționarului responsabil cu autorizarea al autorității competente selectate în caseta I.6.
Sigiliul electronic avansat sau calificat al autorității competente selectate în caseta I.6.
Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG.

DECLARAȚIE A IMPORTATORULUI PENTRU BUNURI CULTURALE

I.1 **Nr. de referință**		I.2 **Starea:**	I.3 **Codul QR**
I.4 **Referința națională**			
I.5 **Referința locală**			

I.6 **Țara de import și autoritatea competentă**

I.7 **Derogări**: ☐ Târg de artă comercial	I.8 **Destinație:**

I.9 **Durata regimului de admitere temporară acordat:**

I.10 **Linkuri către alte documente:**	I.11 **Țara de interes**

DESCRIEREA BUNULUI CULTURAL

I.12 **Categoria bunului cultural** în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/880:

☐ Categorii partea B	☐ Categorii partea C

I.13 **ID-ul unic al bunului cultural:**	I.14 **Codul TARIC:**

I.15 **Descrierea bunului (bunurilor) cultural(e)**

Tipul de bun cultural:	
Materiale:	
Tehnică (tehnici):	
Titlul bunului cultural:	
Subiect:	
Datare:	

Creator:	
Originea:	
Descriere:	
Valoarea în vamă:	

I.16 **Fotografii și dimensiuni**

Fotografie (din semiprofil)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (din față)	
Fotografie (din stânga)	
Fotografie (din dreapta)	
Fotografie (din spate)	
Fotografie (de sus)	
Fotografie (de jos)	
Fotografie (fotografii) (suplimentare)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (fotografii) (marcaje)	Tipul marcajului:
Fotografie (fotografii) (elemente distinctive)	Tipul de element distinctiv:
	Descriere:
Fotografie (fotografii) (inscripții)	Textul original:
	Textul tradus:

I.17 **Documente justificative:**

I.18 **Titularul bunurilor culturale:** Nume Strada și numărul Orașul Codul poștal Țara Numărul EORI	I.19 **Proprietarul bunurilor culturale:** Nume Strada și numărul Orașul Codul poștal Țara
I.20 **Declarație:** *Declar, prin prezenta, sub pedeapsa legii, că toate informațiile furnizate sunt corecte, complete și veridice și că, după cunoștințele mele, bunul cultural pe care intenționez să îl import în Uniunea Europeană a fost exportat în conformitate cu legile și normele administrative din .....* ☐ *care nu solicită o licență/un certificat/un permis de export* ☐ *care solicită o licență/un certificat/un permis de export, pe care o/îl am în posesia mea.*	**Semnătura electronică a titularului bunurilor** **Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG** **Data (marca temporală)**